

SLOVENEK.

Političen list za slovenski národ.

Po pošti prejeman veljá: Za celo leto predplača 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za en mesec 1 gld. 40 kr.
V administraciji prejeman veljá: Za celo leto 13 gl., za pol leta 6 gl. 50 kr., za četrt leta 3 gl. 30 kr., za en mesec 1 gl. 10 kr. V Ljubljani na dom pošiljan veljá 1 gl. 20 kr. več na leto. — Posamezne številke veljajo 7 kr.
Naročnino prejema opravništvo (administracija) in ekspedicija, Semeniške ulice št. 2.

Naznanila (inzerati) se sprejemajo in veljá trispodna petit-vrsta: 8 kr., če se tiska enkrat: 12 kr., če se tiska dvakrat: 15 kr., če se tiska trikrat. Pri večkratnem tiskanju se cena primerno zmanjša.

Rokopisi se ne vračajo, nefrankovana pisma se ne sprejemajo.

Vredništvo je v Semeniški ulici h. št. 2.

Izhaja vsak dan, izveniši nedelje in praznike, ob 1/2 6. uri popoldne.

Štev. 59.

V Ljubljani, v torek 11. marca 1884.

Letnik XII.

Državni zbor.

Z Dunaja, 10. marca.

Budgetna razprava.

(Drugi dan.)

Pri današnji seji oglašil se je prvi k besedi g. minister dr. Pražak, ki je prav odločno oporekal zoper očitane Carnerijevo, da se je vohunstvo vrnilo v sodnijske urade. Tudi je g. minister porabil to priliko v pojasnjenje besed, ki jih je govoril pri obravnavi o jezikovnem ministerskem ukazu za deželo česko, in v kterih je omenjal českega državnega prava. Gospod minister je rekel, da se je tedaj obračal proti nameravani razdvojitvi dežele česke ki bi bila v nasprotju z zgodovino in pravom te dežele, katero pravo pa ima svojo podlago v državni ustavi. Da imajo njegove besede ta pomen, prepriča se vsakdo, ki jih bere v zvezi s prihodnjimi stavki in jih ne trga samovoljno iz te zveze. Zato se je moral čuditi, da jim je levica podtikala napačen pomen, in še bolj se je moral čuditi, da je zarad teh besed celo interpelirala skupno ministerstvo, in ga z drugo interpelacijo k odgovoru silila. Ministerstvo pa na to interpelacijo ne more dati nobenega odgovora, ker je vsak minister, ki kaj reče, sam odgovoren za svoje besede, in jih tudi edino le on more tolmačiti. Na Českem se bodo Čehi in Nemci gotovo porazumeli (porogljiv smeh na levi, zlasti se smejata Herbst in Rus), in da vlada prav ravna pričajo nemški poslanci iz vseh dežel, ki vlado podpirajo, in ki jih prosi, naj se ne pusté premotiti od njih, ki jih hočejo od večine državnega zbora odtrgati. Žihvahna pohvala je sledila tem besedam ministrovim, tirolski poslanec Greuter pa je s krepkim glasom zaklical: Nikdar ne!

Za ministrom prišel je na vrsto Plener, ki ga hudo peče, da še zdaj ni denarni minister, in ki zarad tega vedno njerga nad denarnim gospodarstvom sedanje vlade.

Za njim bo govoril danes poljski poslanec grof Dieduszicki, morda tudi denarni minister, ki se

pa dosedaj, ko to pišem še ni oglašil k besedi; pač pa jako pazljivo poslušá Plenerja, kteremu gotovo ne bode dolžan ostal nobene.

Jutri bode splošna obravnava sklenjena, in volili se bodo generalni govorniki. V splošni razpravi oglašila sta se k besedi za budget še poslanca Gabler in Klun. V sredo bosta govorila generalna govornika in poročevalca grof Henrik Clam-Martinić, potem pa bo prišlo glasovanje o pričetku posebne obravnave. Izmed naših poslancev oglašil se je k posebni obravnavi dozda g. Obreza, vendar pa bodo pri raznih rečeh govorili tudi še drugi poslanci, da razodenejo želje in potrebe svojih dežel in volilcev slavni vladi.

Načrt postave

glede vpeljave posebnih podedovalnih pravic pri posestvu srednje velikosti.

Po odobranju obeh zbornic državnega zbora zaukazujem sledeče:

§ 1. Za kmetijska posestva s stanovanjem (gospodarskem poslopljem) srednje velikosti vpeljale se bode, kolikor bo to ravno ta postava zahtevala, na njeni podlagi posebne deželne postave o podedovalnih določbah.

Deželna postavodajnost določi s številkami največjo ali najmanjo velikost površja ali pa katastralnega čistega dohodka, ktera posestva da naj se v smislu te postave smatrajo za posestva srednje velikosti. Ravno tako tudi deželno postavodajalstvo določi, kateri deli posestva in ktere užitne pravice, da se k posestvu srednje velikosti za pripadajoče smatrajo.

§ 2. Ta postava nima nobene veljave za fideikomisna posestva.

§ 3. Posestnika, kterega koli gospodarskega posloplja pripadajočega tej postavi v njegovem začetku s svojim poslopljem ali pa s posamičnimi deli nje-

govimi predstoječa postava nikakor ne omejuje ne v življenju ne o slučajih smrti.

Posebna določila o podedovanju nimajo nikake veljave, ako je posestnik za slučaj svoje smrti kaj določil, kar bi se s temi postavami ne strinjalo.

§ 4. Ako se zapuščina razdeli na več oseb, gospodarsko posloplje in vse kar k njemu pripada, le ena osoba prevzeti zamore in sicer tista, ki posestvo prevzame.

Kaj se smatra k posloplju pripadajoče, določuje splošna državljanska postavna knjiga; deželno postavodajalstvo pa ima pravico za posestva taisto natančno določiti, kar se za opravljevalno orodje teh posestev ali pa vsaj v najmanjši meri za taisto smatra.

§ 5. Deželna postava tudi določi, komu da se izroči posloplje, ali naslednikom, drugim sorodnikom ali pa tudi zakonskemu pri življenju ostalemu. Kadar se določuje podedovalni red, drži naj se deželna postava splošnega prava in reda o postavnem podedovanju. Deželna postava pa lahko zahteva in določi, da se preživeli zakonski neposredno po potomcih zapuščevalca ter pred vsemi drugimi sorodniki za prejemnika smatra.

V tem okvirju deželna postava določi, kako se imajo dediči vrstiti, ako bi jih ob enem več h krati za prejemnike posloplja nastopilo. Lastni otroci imajo prednost pred privzetimi in zakonski pred nezakonskimi. Postavno posinovljeni otroci imajo ravno tiste pravice, kakor zakonski.

§ 6. Pri razdelitvi dedščine izroči se posloplje prejemniku, kateri mu za jedno postane dolžnik svote, ki je vredna polovico neobtežene vrednosti zapuščine.

§ 7. Koliko je posloplje vredno, določijo dotični dediči, ako bi jih ne bilo, pa sodnija.

Sodnija naj preišče, kar je potrebno, da se cena posloplja določi. V to svrhu naj se poslužuje katastralnih izpisov o površji in čistem dohodku, o zakupništvu ali prodaji in kar je drugih enakih. Ako je treba, sodnija tudi lahko zasliši izvedence.

Deželna postava tudi lahko določi, da se namesto sodnijske določbe vrednosti določi veljava na temelji povečičanega katastralnega čistega dohodka.

LISTEK.

Valerija.

Povest iz četrtega stoletja.

(Zapisal Ljubljanski.)

(Dalje.)

Kdo bi pač bil ta za Valerijo toliko nevarni in Maksiminu toliko dobro došel znanec ali prijatelj? Kdo drugi je, ko oni nam pač predobro znani ovaduh Dioklecijanov, oni ničvredni Pirata, ki si je z zvijačo in s svetohlinskim vedenjem priboril vstop v katakombe in si ondi zagotovil, da ste v resnici Priska in Valerija kristjani. Pirata je bil človek, kakor nekteri človek, od kterega pravimo, da nima nikjer smole. Pri Dioklecijanu se je znal po svoji umnosti vriniti za prijatelja; isto tako se mu je posrečilo pri Galeriju in po enaki poti si je tudi k Maksiminu iskal pota in prijaznosti in zdaj! — zdaj! — ogleda lepo priliko, po kateri bo z Maksiminom, s tem sovražnikom kristjanov, do dobrega sklenil in vtrdil prijaznost in naklonjenost. Vse torej, kar bi mu utegnulo zdaj k sreči pomagati, vse, vse to on vé; tudi to je vedel, da je Valerija zdaj v vdov-

skem stanu še le popolno vneta kristjana; po njenem premoženju se mu zdeha, ker je dobro prepričan, da se Valerija nikakor ne bode odločila za zakon, še manj pa za zakon s poganom, naj je ta njeni snubač tudi rimski cesar.

„Da jaz vem, da je tvoja beseda resnična in podprta z dokazi!“ — govori cesar Maksimin, — „v istem trenutku sovražim Valerijo; v pregnanstvo bi jo poslal, in vse njeno bogastvo in posestvo bi tebi, ki bi mi to svojo izjavo kot resnično dokazal, podelil v blagovoljno plačilo!“

Čudovito kipi Pirati kri po njegovih žilah; krčevito poslušá cesarjeve besede, in komaj pričakuje, da on zopet s svojim jezikom na vrsto pride. „Srečen, srečen sem!“ — si misli v svojem sreću.

Ko neha Maksimin, prične Pirata in pravi: „Vaša Večnost! — ako mi govoriti dovolite, odkrijem Vam vso skrivnost; vse sumničenje se bo spremenilo v resnico — v gotovost.“

„Govori!“ — zagromi razdivjani Maksimin.

In zdaj odpre ta ostudni ovaduh svoje zlobne usta in začneja cesarju razkrivati do tje svetu neznanu skrivnost, ktero je bil v katakombah izvohal in poročal Dioklecijanu; do pičice vse razgrne Maksiminu. — „In!“ — nadaljuje zvití lesjak. — In

morebiti obdana je — tudi to dobro vem — obdana od kristjanov, ki njo še trdneje vklepajo v verige kristjanov. Dve dekli ima, in obe ste kristjani; v prvo bi bilo potrebno, da se kristjanska svojat iz njene okolice odpravi; in potem! — potem! — upam, da bi se utegnila spolniti Vaša želja!“ — podpihuje že itak goreči ogenj srditosti grdi hlinec in izdajalec Pirata v Maksiminovem sreću.

„Tako? — Tako? Dovolj!“ — zamrmra cesar nevoljno; k pisalni mizi sede ter napiše listek, kterega da slugi, da ga oddá nemudoma višjemu cesarskemu poveljniku.

Sluga odide in v kratkem času ste Fulgencija in Deziderija v ječi; Valerija pa osamljena, brez slažabnic. Cesarica toraj naj si zdaj streže sama, ako je je volja! Ona, ki je vse življenje imela služabnic po svoji volji! Ni nam ravno lahko spoznati in čutiti vse različne občutke, ki so sem ter tje vznemirjevali tiho Valerijino srce. Toda ona bi vse to nezgodo in zgubo z lahkim in veselim srcem trpela, ko bi ona le njo zadela; saj si je trpljenja želela, trpljenje si izvolila in prosila zanj; toda nova britkost se jej provzročuje le odtod, ko zavoljo sebe vidi trpeti dvoje nedolžnih sre.

„Kaj? — Mirno naj gledam jaz to krivico! —

§ 8. Pri razdelitvi zapuščine naj se umesti namesto poslopja ona svota, za katero prejemnik po § 6 dolžnik postane. Razdelitev med sodediče s prejemnikom vred vrši se po določbah splošnje državljanske postave in po obravnavi v neprepirnih zadevah. Razdelitev dedščine se vrši vedno pri sodnji, ali se mora vsaj sodnji zbog odobravanja predložiti.

§ 9. Ako se stranke ne morejo zediniti o času, o obrokih ali pa o obrestih, na katere naj bi se izplačevalna svota naložila, določi to sodnja, kakor se ji prav zdi. Proti volji dedičev se obrok popolnega poplačila svote ne sme nikdar dalje nego tri leta od smrti ranjcega določiti.

§ 10. Deželna postava za slučaj, ko bi (po § 7, drugi odstavek) sodnja prejemno ceno določila, lahko zaukaže, da se na korist prejemnika odračuni neka svota, katere pa vendar-le tretjino sodnijsko določene, dolgov proste vrednosti ne sme presegati.

§ 11. Zapuščevalec lahko prejemnikovo prednost omeji, vniči ali pa tudi v okvirju dolžnostnega dela razširi.

§ 12. Poraba posebnih določil o podedovanju se tudi s tem nikakor ne izključuje, če zapuščevalec drugega prejemnika izvoli, kakor ga pa v tem slučaju deželna postava po vstanovljenem redu določuje.

§ 13. Dolžnostnega dela in njega prava se tu določba o podedovanju nikakor ne dotika.

Tudi se ne more za nikako omejitev pravo-dolžnostnega dela smatrati, ako

1. sodnja v smislu § 9 določi, kedaj da se dedščina izplača;

2. zapuščevalec sam določi, vsled česar se:

a) lastnemu očetu prejemnika do smrti, lastni materi pa do postavne starosti prejemnikove pravice pripozna, poslopje z vsem kar k njemu pripada v lasten vžitek in opravištvu prevzeti pod pogojem, da izgoja prejemnika in sodediče njegove, poslednje tako dolgo, dokler se jim ne izplača dedščina, ako bi bilo pa potreba, mora jih tudi na domu obdržati;

b) izplačilni obrok dedščine podaljša do zadostne starosti sodedičev pod pogodbo prejemnikovo, da se zaveže dediče do takrat primerno izgojevati in v sili tudi preživeti.

§ 14. Določila te postave nimajo nikake veljave za poslopje, ki je lastnina več oseb.

V tem slučaju velja izjema glede tistih poslopij, ki so sovlast zakonskih dveh in v krajih stojé, za katere deželna postava določuje, da ako eden zakonskih dveh odmrje in nikakega dotičnega naročila ali pogodbe ne zapusti, drugi pravico zadobi zapuščeno polovico prevzeti.

Za ta slučaj deželna postava tudi določuje, kedaj in v koliki meri da stopijo določila §§ 8, 9 in 10 glede prejema zapuščine pri zakonskem v veljavo, ki je pri življenju ostal.

§ 15. Ako se v kakí zapuščini več gospodar-skih poslopij nahaja, za katere se pa §§ 4 in 5 te postave tudi več dedičev oglasi, si v smislu te postave gospodarska poslopja lahko sami zbirajo.

Potomeci umrlega dediča stopijo na njegovo mesto. Med temi si lahko izbira tisti, ki ima po določenem sporedu prednost.

§ 16. Ako deželna vlada določuje, da so gospodarska poslopja, kakoršna so v § 1 omenjena, nerazdeljiva, so določila te postave za taista toliko veljavna, da jih lastnik ne more svojevoljno razdeliti.

§ 17. Ta postava postane ob enem z vsemi onimi postavnimi naredbami veljavna, ki se na-njo operte, za dotične dežele ali kraje napravijo.

§ 18. Za izvrševanje te postave pooblastim Moje ministre notranjih zadev, pravosodja in poljedeljstva.

Politični pregled.

V Ljubljani, 11. marca.

Notranje dežele.

Štajarski poslanec Carneri vlek je v prvi *budgetni debati* že lansko leto do dobrega omlačene fraze na dan. Odgovarjal mu je moravski Čeh Adamek tako stvarno in temeljito, da mu je kar sapo zaprl. Carneri je zopet tožil o zatiranju Nemcev in nemške zavednosti, Adamek mu je pa podobe črtal. Kako da se Nemci res zatirajo, pravi Adamek, nam je živ dokaz, da na ministerskih klopeh poleg petero nemških le triji slovanski ministri sedé. Sedem najst deželnih načelnikov imamo in med vsemi boste morda komaj tri dobili, ki se ne sramujejo javno svojega slovanskega mišljenja. Posebno hudo se pa Nemeem na Moravskem godi, kjer je tri četrti prebivalstva Čehoslovanov, večina v dežel-nem zboru pa nemška. Je že križ na svetu, da avstrijski Nемеc povsod kriči da je tepen, če tudi se mu lasu ne skrivi, ako ne vidi ali ne more sam pretepati Slovana, in vedno vpije da je lačen, če tudi mu pečenka ostaja, ako le vidi, da se Slovan s plesnjivo skorjico lačni želodec potolažiti skuša.

Levičarji očitajo avtonomistični desnici zapravljenost v *državnem gospodarstvu* ter s silnim krikom kažejo na ogromno svoto milijonov, za katere se je državni dolg v teku poslednjih petih let povečal. Desnici se pač za tako očitavanje res ni treba prav nič zmeniti, kajti milijoni, ki so se izdali, podobni so dobremu semenu, ki se je vsejalo v rodovitna tla, da ob svojem času stotern sad obrodí. Milijoni so se izdali za produktivna podvzetja, kakor so zgradbe železnice in pred vsem one preko Arla na Tirolih; za vravnavo deročé reke Drave, ki je lansko leto toliko nezmerne škode po Korotanu napravila; za povzdigo narodnega gospodarstva v znamenarjeni Galiciji; za zgradbo trgovinske luke v Trstu in za uravnavo Donave. Ako bi bili ob svojem času levičarji na krmilu stoječ, tako produktivno gospodarili, kakor to sedaj desnica dela, bi Avstrija dandanes pač ne imela nikakega primanjkleja več in bi bilo v državnem gospodarstvu ravnotežje med dohodki in stroški že zdavno vstanovljeno.

Vgoden položaj avstrijskih financ dokazal se je po jako visokem stališči *zlate rente*, ki ga je imela na 8. t. m. na Dunajski borzi. Prodajala in kupovala se je po 102 goldinarja. To je najvišja cena, ki se je do sedaj v Avstriji za „rentne“ papirje stržila.

Hrvaške državne poslance poklicala je ogerska vlada v Budapešt po brzovjavni žici, da se bodo vdeležili posvetovanja tikajočega se zgradbe zagorske železnice, ktera se bo menda takoj na to graditi jela. Ljudem se po Zagorji tako slabo godi, da sami ne vedó, s čim se bodo preživeli, ako ne bo kmalo zaslužka pri zgradbi železnice. Pri vsem tem se pa davki za prejšnjo ojestrostjo iztirjujejo. Če

pojde tako nadalje, se je pač bati, da ne bi zopet neredi nastali, kakor so se minolo leto ravno pa Zagorji tako žalostno obnesli.

Vnanje države.

Iz *nemškega prestolnega govora*, kterega je ob priliki otvorjenja ondašnjega državnega zbora državni tajnik Bötticher v cesarjevem imenu bral, se nekako čuti, da zveza med Avstrijo, Nemško in Italijo nikakor ni tolike vrednosti, kakor so od konca hrup zagnali. Nemški prestolni govor omenja veselja, da se je podedovana prijaznost med Nemško, Rusijo in Avstrijo zopet obudila, ter se pri tem Laške kar nič ne spominja. Še le pozneje omenja to državo ob priliki potovanja svojega sina; ravno tako nekako bolj postransko spominja se tisti govor Španije. Iz tega se toraj po vsi pravici dá sklepati, da prijateljstvo med konservativno Avstrijo in liberalno Italijo ni ravno tako silno, kakor se je s prvega mislilo in česar so se posebno luteranski listi veselili, češ, sedaj le ste Avstrija in Italija prijateljici in boste papežu kmalo po Avstriji pot preprečili. Ko pa ti listi sedaj vidijo, da ne bo nič iz vsega tega, česar so se veselili in kar so prerokovali, ko vidijo, da cesar Franc Jožef še vedno noče v Rim se podati, da bi luteranci in liberalci kapital iz tega potovanja za-se kovali, povesili so se jim ponosni obrazi, in so za sladko nado ubožniši. S tem pa nikakor ne menimo, da bi morda razmere med Avstrijo in Italijo morda ne bile dobre; o pač so, popolno take, kakor se nahajajo med dvema sosedoma, ki si nista kdo vé kakošna prijatelja, če pa pride drug k drugemu po hleb kruha na posodo, ga pa tudi dobi.

Laški narodni poslanci so zopet enkrat v *Rimski zbornici* jasno dokazali, koliko da jim je ljudstven blagor pri srcu. Glasovali so namreč v zbornici o načrtu preosnove višjega poduka po velikih šolah, kterega je minister Baccelli predlagal. Laška poslaniška zbornica šteje 508 poslancev. Od teh 508 se jih je glasovanja vdeležilo le 278, družih 230 ni bilo k glasovanju, ker se kujajo. Predlog se je sicer kljubu temu sprejel, toda le z večino 3 glasov, kajti 143 oglasilo se jih je za in 135 pa proti. Ker je pa 140 absolutna večina, preostajali so toraj le 3 glasovi, s kterimi je minister zmagal. To škandalozno postopanje od strani „irredentistov“, kajti večina tistih, ki so se glasovanja zdržali, pripadajo, k tej stranki, je pa naučnega ministra tako pogrelo, da je šel, kakor je bil, odmah k bolnemu prvemu ministru Depretisu, ter se je ondi svojemu daljšemu poslovanju odpovedal. Depretis si je vse prizadjal, da bi razburjenega tovariša potolažil, če tudi je njega samega nezmerno jezilo, da je postava pri tolikošnjih poskušnih glasovanjih popred vedno veliko večino za-se imela, sedaj pa, ko so v tajni seji v resnici za njo glasovali, je pa ravno komaj zlezla. Seveda Depretis odpovedi ni sprejel, temveč je Baccelliju rekel, da naj še tako dolgo počaka, da sam v zbornico pride, in potem bode pa ves kabinet stavlil zaupno vprašanje, da se pokaže, ali imajo še večino za-se ali ne več. „Vsi, ali pa noben, je Depretis rekel; postavil sem se za vas in vaš predlog, ako se vmaknete vi, odstopili bomo tudi vsi drugi.“ To se bo kmalo pokazalo, kajti prvi minister Depretis odgovarjati bo moral na dve interpelaciji, ki že nanj čakate gledé notranje politike na Laškem in takrat se bo pokazalo, ali ima še Depretisovo ministerstvo večino ali ne več. Izvestno je toliko, da Depretis, ako bi sedaj res odstopil, se ne bo več v javno življenje podajal, temveč je sklenil stare dni v miru v svojem kotičku preživeti.

„Pol. Corr.“ poroča, da se je *bolgarskemu knezu Aleksandru* iz Petrograda že večkrat namignilo, naj bi se vladarstvu in kneževini odpovedal, česar pa menda on ne bo storil, ker si je svedst ljubezni in udanosti bolgarskega naroda. Razmere med Rusijo in Bolgarijo so nekoliko zmedene,

In tako naj ji celó nekako pritrjujem? In tako vdeležujem se je? — Nikakor! Nikdar! Stopiti hočem pred Maksimina; ondi hočem tirjati nedolžni žrtvi iz ječe za prostost, naj velja, kar hoče, — naj bi mi veljalo tudi življenje! — zdihuje in se s solzami tolaži uboga zapuščena cesarica.

Rečeno, storjeno!

V dostojni obleki vidimo kmalu Valerijo korakati proti Maksiminovemu dvoru; nekako bojzljivo, pa vendar krepko stopa. Ko pride na cesarski dvor, poprosi slugo, naj on njeni prihod cesarju naznani, ki ob enem prosí, ali bi smela vstopiti k cesarju.

Maksimín dovoli Valeriji vstop k njemu; in ko vstopi, lesičje ogovori jo z zaničljivimi besedami: „Odkod pač ta, in toliko nenavadni poklon, da se svitla cesarica poniža priti k nam? — Saj ni bilo do sedaj še nikoli v navadi, da bi cesarica vdova hodila se klanjat prihodnjemu rimskemu cesarju!“ — zbada na dalje, ki hoče do tal ponižati že itak popolno ponižano visoko gospo.

„Pač resnico govoriš, rimski vladar!“ — seže Maksiminu Valerija v besedo, — „pač res ni bilo do sedaj še slišati, da bi cesarica prišla ter prosila milosti; in sicer prosila pri takem, ki je nekđaj cesaričini služabnik bil, ki je zdaj cesarici hvaležnost

in spoštovanje dolžan; in tak ravno si ti! Spomni se onih časov, ko je moj nekdanji soprog, cesar Galerij, povzdignil te v visoko službo, v visoki stan; bil si toraj enkrat meni podložen in zdaj? — zdaj jaz kot podložnica tvoja pri tebi iščem pomoči. In kakšne pomoči? Za-se? O kaj še! Nikakor ne! Za sebe pri tebi jaz nikdar ne bom iskala in prosila pomoči; saj sem ti menda pač dovolj jasno odgovorila po tvojem slugi, da odločno zaničujem tvojo ljubezen in odbijam tvojo roko. Jaz iščem, prosim, in zahtevam pomoči le za moji služabnici, ki si mi jih ti brez vzroka in po krivem odtegnil, jih odvzel moji službi in obe vtaknil v ječo. Zavoljo teh dveh pridem! Za te dve zahtevam rešitve in prostosti!“

„Da! Da! Vzvišena! — Tako govoriti z menoj se je pač podalo enkrat; ali zdaj? — Zdaj, ko si moja podložnica bi smela pač mileje govoriti. Toda! — Tudi to tvojo ojestrost in brezobzirnost do mene hočem pozabiti, ako mi spolniš mojo željo; še enkrat, zadnjikrat rečem: Podaj mi svojo roko; postani moja žena; daruj malikom in odpovej se onemu zaničevanemu križanemu in — vse, vse tvoje želje se bodo spolnile, spolnile v trenutku. Ako pa ne, — in ti po svoji besedi mojo željo zaničevala bodeš

še dalje, ti naravnost povem, da bodeš ti morilka svojih služabnic; tvoje posestvo in tvoje bogastvo bom v last podelil mojemu prijatelju Pirati; in tebe bom poslal v pregnanstvo, kjer boš potem zunaj domovine zamogla objokavati svojo nesrečo. Znaš? — Ali veš tudi, da rimski cesar nikoli besede ne prelomi? — veš, da ne čaka tudi dolgo? Zdaj imaš še čas, da se odločiš in postaneš meni pokorna ali ostaneš svojeglavna; čas je kratek; odloči se takoj! — Odloči se urno!“

Z dostojnostjo posluša Valerija Maksiminove besede; hladnokrvno jih sprejme; in tudi hladnokrvno, pa odločno hoče odgovoriti surovemu in ne-hvaležnemu trinogu. Tako mu odgovori:

„Tudi cesarica ne bode nikdar svoje besede prelomila in naravnost ti rečem, brez ovinkov: „Pač sem že naprej sama pričakovala enak odgovor iz tvojih ust, kakoršnega sem ravnokar slišala. Da! Slišala sem te! — Pazljivo poslušala sem te tudi! — In rečem ti odločno: „To je dar, da! — dar, ki je vreden tvojega srca! In ta dar, — pravim ti, — ta dar tudi sprejemem iz tvojih rok, iz tvojega srca; saj je pa tudi edini dar, kakoršnega bi od tebe jaz hotela in zamogla sprejeti. Ko bi mi ti še dalje ponujal svojo roko in svoje srce in svojo lju-

in se tudi ni nadjati, da bi se popred zjasnile, dokler ne ne pride na mesto diplomatskega agenta Jonina nov mož v Sofijo, ki ne bo toliko kovarskega značaja, kakor sta bila Hitrovo in Jonin.

Iz Švice se „Pester Lloyd“ poroča, da sta bila sedaj že oba na gorko spravljeni vodja anarhistov Kennel in morilec iz Florisdorfa Stellmacher, ki je Blöcha vstrelil, najboljša prijatelja, če tudi sta daleč vsaksebi stanovala, kajti Kennel je imel svojo rezidenco v Bernu, od koder je po Moostovih navstetih anarhiste po celi Evropi vodil, Stellmacher je bil pa v Zürichu stanoval. Na Silvestrov večer lanskega leta, sta bila poslednjič skupaj v Bernu, kamor je Stellmacher prišel „po opravku“ in dober teden pozneje so ga že v Florisdorfu z revolverjem in dinamitom v roki prijeli. Izvestno sta si tedaj napijala na zdravje dinamita in nitroglicerina. Da sta bila oba silno nevarna hudodeleca, ki sta grozovite naklepe za bodočnost pripravljene imela, dokazuje nam to, da Bernsko redarstvo ničesar ne pové, kaj so pri pohišni preiskavi pri Kennelu vse zasegli. Da tako molčé, je vzrok ta, ker se bojé, da bi se jim morda po kaki izjavi daleč napeljene prevratne niti anarhistev potrgale in bi jim potem pač ne mogli do živega, kamor jim sicer seči mislijo, kajti švicarska vlada je že evropskim velesilam naznanila, da je ni več volja mirno gledati, kako da navadni hudodelci najbolj zavržene vrste, kakor so ravno anarhisti, njeno gostoljubnost zlorabijo, temveč da se ona svojih dolžnosti gledé občnega reda in varnosti popolnoma zaveda, ter bode povsod in vedno na to gledala, da bo že v kali zatrla vse nakane, kateri bi se na švicarski zemlji proti kaki inostranski državi nameravale. — Iz Angleškega se tudi nekaj enacega poroča, Nemška in Avstrija pa v tem smislu že krepko delujeta; ako se bodo toraj vlade skupno poprijele preganjanja, ter po svoji najboljši moči vsako anarhistično gibanje zatreti skušale, bode Evropa kmalo zopet lahko mirno spala.

Iz Afrike se poroča, da slava Osman-Digmi kopni, kakor pomladanski sneg; njegovi lastni privrženci jeli so ga zapuščati in pogorski rodovi žugajo mu pot prepreči. Celó na sumu jih imajo, da hočejo Osman-Digmo vjeti in Angležem izročiti. — Turčija jela se je tudi gibati in je nekaj vojakov v Afriko poslala na pomoč svoji posadki v Čedah, kjer so neki ljudje z Mahdijem veliko sočutje gojiti jeli. Turčija se boji, da bi ji podvrženi rodovi popolnoma ne odpadli, ker že več let semkaj niso nič kaj s Turčijo zadovoljni. Namestni guvernér se pa še celó javne ustaje boji, ter se je zaradi tega telegrafično po vojaško pomoč obrnil, katero mu je visoka porta tudi odmah odposlala.

Ker **Angleži** nečejo nič storiti, da bi se po Sudanu trgovina s sužnjimi zatrla, sklenili so Francozi ono trgovino kolikor se bo le dalo, na morji ovirati. V ta namen zapovedali so svojim križarjem v srednjem, atlantiškem in indijskem morji, da naj strogo pazijo na ladije z zamoreci obložene.

Izvirni dopisi.

Iz Novomesta, 10. marca. (Za „Narodni dom“ na Dolenjskem.) Veliko žrtev so blagi domoljubi na Dolenjskem in po vseh slovenskih pokrajinah prinašali, da se v Novomestu sezida „Narodni dom“. Vsled žalostnega razpora, netaktnosti posameznih in pritiskanja tačas mogočne, našim težnjam protivne stranke, se je moralo nabiranje vstaviti in vsled teh nezgod je veličastno poslopje ostalo neizgotovljeno do danes.

bezen; — ko bi mi ti vse rimsko bogastvo ter sladnosti in složnosti celega sveta v dar ponujal, — rečem ti, kakor zna cesarica govoriti, — da bi bila vse ono zavrgla in ti pahnila nazaj k tvojim nogam! Oropanje in prognanstvo pa ste mi najslajši rožici, kakoršnih še nikdar v mojem življenju ni videlo, ne gledalo, ne odtrgalo, ne posedlo ne moje oko, ne moje sree!“ — Izgovori in hoče odstopiti. Prej pa, ko izgovori osramoteni Maksimin zadnjo besedo, zakliče Pirato, ki iz bližnje sobe prišči poslušar cesarjeve besede, cesarjevo obsodbo. Kratka je bila in glasila se:

„Nekdaj cesarica, zdaj vjetnica, vdova Valerija! Tvoje bogastvo in tvoja posestva postanejo zarad tvoje svojeglavnosti in kristjanstva v tem trenutku lastina tega tu pričujočega mojega prijatelja Pirate; ti pa ideš v prognanstvo in sicer odločil sem ti majhno vas v Siriji, Betlehem z imenom; tje te popeljem po svojih vojaki; ondi imaš do smrti ostati; in gorje ti, ako bi se le za trenutek spozabila in poskusila, ta tebi imenovani in zdaj znani kraj prognanstva zapustiti. To je moj cesarski ukaz! In zdaj? — Zdaj pa odstopi in pojdi!“

Kakor blisk izve se po Nikomediji do tje skrita skrivnost, da je Valerija bila kristjana; in da je zdaj obsojena v prognanstvo v Sirijo, v vas Betlehem.

Če je celó v Ljubljani, ki ima vendar lepe palače in druge velike hiše s primernimi prostori za narodna društva na razpolaganje ali saj priliko si jih pridobiti, potrebno bilo na osnovanje in zidanje „Narodnega doma“ misliti, kolikor bolj potreben je takošen dom v Novomestu, kjer morajo narodna društva brez njega le gostovati in se ne nahaja primeren prostor za društvene potrebe. Velika sramota bi bila za sedanje narodnjake, posebno na Dolenjskem, ako bi se to poslopje ne izgotovilo, kajti nasprotniki bi kazali našim vnukom namesto častnega spomenika marljivosti in požrtvalnosti le žalostne razvaline vnemarnosti. Vsestransko je tudi potreba pripoznanja, da se podpira dovršitev poslopja, ki je že toliko stalo truda in narodnih žrtev.

Gotovo pa se bode zdaj poslopje lahko in ne s prevelikimi stroški izvršilo, ker glavno zidovje že stoji in je tudi že marsikaj druge tvarine pripravljene. Naj toraj vsak rodoljub sklene potrebno podvzetje podpirati in po svoje svotico določiti, s katero se misli narodnega dela vdeležiti. O načinu dovršbe drugič kaj več.

Iz Vipave, 9. marca. Po Vipavski dolini hodijo agenti, kateri prodajajo protestantsko sv. pismo v slovenski prestavi, namreč: Ves novi testament in psalmi v enem zvezku, pregovori pa v posebnem zvezku.

Da pridejo z izgovorom v hišo, ponuja eden čizme za ženske in otroke, druga dva podobne, in poleg tega svojo biblijo ljudem prav vsiljujejo. Spelčali so jih že mnogo, ko pa ljudje izvedó, da ne smé katoličan takih sv. pisem brati, se kesajo, ker so bili opeharjeni za solde. Ker bodo gotovo drugod tudi z njimi kramarili, bo dobro, da se ljudje že naprej na to opomnijo.

Iz Zagreba, 9. marca. (Hrvaške železnice.) Dolgo, dolgo so zanje beračili in prosili, toda vedno zastoj. Kadar so jih Madjari potrebovali, Hrvate namreč, obljubili so jim vse, ko je bila sila pa pri kraji, so tudi železnice šle rakom žvižgat, dokler letos zopet niso prišle in to kar h krati štiri, ki bodo Hrvaško po dolgem in po čez prepregle, da bo veselje.

Prva teh železnic je „zagorska železnica“, projektirana iz Čakurna preko Varaždina in Krapine na Podsused na južni železnici Zidamost-Zagreb. Ta železnica bo vezala po najkrajši poti v trikotu južni progi Pragarsko-Kaniža in Zidamost-Zagreb, ter bo v obrtniškem oziru posebno znamenita zarad bogatih zalog premoga, kojega je po celi zagorski okolici čuda veliko. Izvaževali ga bodo v Reko, kjer se tega paliva silno mnogo porabi za pomorsko vožnjo, če tudi mornarjem angleški premog bolje ugaja, kakor naš.

Druga proga se bo speljala povprečno po Slavoniji. Pričenjala se bo pri postaji Szt. Lőrincz Barč-Pečuške železnice, ter pojde preko Náhajca, Našić, Djakovara do Vrpolj, kjer se bo sklepala z ogersko državno progo Dalja-Brod, katero so leta 1878 in 1879 kar neutegoma naredili.

Tretja proga je zopet Slavoniji namenjena ter se bo gradila iz Barča v Pakrac in bo krajin-

S silno žalostjo je napolnila ta nepričakovana novica Nikomedijske kristjane, sosebno premnoge ondotne uboge in bolehe, katerim je Valerija prava mati in dobrotnica bila, ker njim je pač lahko in z veseljem od svojega obilno delila in tako hladila in sladila sama na sebi grenko butaro britkega uboštva. Malo časa potem, ko se je po mestu ta novica razvedla, gledajo Nikomedijani, v koliko siromaškem stanu njihova nekdanja cesarica stopa zdaj — zadnjikrat skoz mesto, — v sredi vojakov, — v prognanstvo! O! kako gorko in glasno bi bile tekle hvaležne solzice očitno po Nikomediji kristjanom, ako bi si bili ti upali razodeti svoje skrivnosti in odkriti se kristjane! Toliko gorkeje pa so take svete solzice oni vsi točili pri večernih molitvah, pri službi Božji in so tako z njimi spremljevali nekdanjo svojo preblago dobrotnico. Odsla je! — Odsla za vselej iz Nikomedije! Odmaknila se za vselej prijateljskim očem! — In Maksimin? Tudi on se še enkrat spomni svitile cesarice Valerije; še en pogled jej daruje, ko odhaja iz cesarske palače, ter nekako zadovoljen z maščevanjem zamrmra med saboj in na skrivnem: „In vendar sem jo ljubil!“

(Konec prih.)

ska železnico vezala s progo južne železnice Žakanj-Barč, ktera je naravnost z Osekom v zvezi.

Četrta proga je pa tako zvana krajinska ali graničarska železnica stezajoč se iz Vinkovcev do Mitrovice, na drugi strani pa iz Broda v Sunje. Ta železnica bo po najkrajši črti vezala glavne proge hrvaško-ogerskega prometa, Budapešt-Zemun ali Beligrad in Budapešt-Reka. Ob enem bo pa graničarska železnica tudi najkrajša cesta iz Zagreba v Bosno preko Banjeluke.

To toraj je načrt štirih, za narodno-gospodarski razvoj hrvaški preimenitnih črt, ki se bodo, kakor uradni organi za gotovo obetajo, še letos vse graditi jele. Koliko je resnice, pokazalo se bo po končanih volitvah, kajti obljuba železnice je tudi na Hrvaškem prerokov prapor, kterege ob času volitev tisti razvije, kdor si hoče pri volitvah kak poslanski sedež pridobiti. Čudno, da imamo tudi na Hrvaškem tiste navade, kakor pri vas; pa kaj bi jih ne imeli, saj smo sosedje in vaša Dolenjska ni Bog vé kako daleč od Hrvaške.

Iz Reke, 10. marca. Prihod kakega meščana „nebeškega kraljestva“ ni kaj navadnega, zato je bilo videti danes po ulicah Reškega mesta večkrat večje skupine ljudij, ki so si ogledovali Njegovo ekscelencijo Li-Fong-Pao, poslanika kineškega pri dvorih na Dunaji, v Berlinu in Rimu. Li-Fong-Pao potuje za kratek čas, in pa za proučevati razne naprave in odnošaje. Prišel je sem sinoči; obiskal je danes pomorsko akademijo, tovarno za torpede in si je ogledoval ta mesta. Oblečen je z dolgo obleko iz svilnatega damasta sinje barve, čes to nosi kratek jopič od višnjeve težke svile, glava mu pokriva kapa iz sukna. Hodi nekako okusno in sklonjeno. Star je 50 let, ter ima več otrok. Peča se neki rad z vedami, posebno je odličan zemljepisec, v Kini je bil tajnik pri podkraljih v Nankingu in Pekingju, bil je vodja geografskega bureau in nadzornik arsenala. Spremlja ga poslaniški njegov tajnik dr. Kreyer. Tu se bode mudil samo dva dni.

Domače novice.

(Vredništvo in opravništvo „Slovenca“) preselilo se je večeraj iz Spodnjih Poljan v Semeniške ulice št. 2 (Šenklaški farovž) v prvo nadstropje.

(Vojaški nabor) za Ljubljansko okolico pričel se je danes pri tukajšnjem c. kr. okrajnem glavarstvu ter bo menda osem dni trajal. Razun posamičnega poukovanja po mestu skoraj poznati ni, da se mladenči nabirajo, ki bodo ob svojem času dobili „sabljico pripasano in puško pa nabasano“. Nikjer tudi danes, ko so trdi kmečki fantje na nabor prišli, ni čuti tistega ostudnega krokanja po ulicah, s kojim so se druga leta ponašali. Očividni dokaz, da se je narodna omika po slovenskih časnikih tudi kmetiške mladine prijemati jela. Edino le tisti, ki so bili „taubleh“, bilo jih je 53 in so bili takoj od družih ločeni na dvorišči pri okrajnem glavarstvu, zavedajo se že sedaj svojega ponosa in bodoče slave, ter že na ta račun nekoliko v takih slučajih neizogibljivih „aufov“ poskušajo, kateri jim bodo pozneje pa še toliko presedali, kajti „auf“ bo ravno tista zoperna beseda, s katero jih bo korporal zjutraj budil in iz postelje gonil. Toda kdo jim bo danes kaj tacega zameril? Svoj dan imajo, cesarski fantje so postali in pa prisegli bodo zvestobo, po noči in po dnevu, na suhem in na mokrem, ob lepem in grdem vremenu, z eno besedo, povsod kamor jih bodo postavili, avstrijsko zastavo zvesto čuvati. Toraj se jim mora ta mala radost že privoščiti in to tim več, ker jih nihče drug ne sliši, kakor orožniki, ki jih stražijo, ti so pa na take reči že tako navajeni, kakor Ribničanov konj lakote.

(Porotne sodnije) v letošnjem prvem zasedanju imajo večjidel z ljudmi opraviti ki so se — šnopsa siti pretepavali in kakor po navadi, tega ali onega pobili. Tu-le je tudi še skeleča rana, ki se tika našega mladega naraščaja in pa — dotičnih kazenskih paragrafov. Paragrafi so večjidel še iz tiste dobe, ko šnopsa naš narod še poznal ni, in toraj tudi pobojev ni bilo toliko na dnevnem redu, kakor jih je pa dandanes. Jako malo se razdivjan mladeneč briga, če se mu primeri, da koga s kolom po glavi česno, da ima tepeni revež za večne čase zadosti, saj dobro vé, da se mu več kakor 5 let pri sv. Jurji ne more dati in tudi ne dá. Če pa komu roko ali nogo ali pa kak drug ud poškoduje, ga pa tudi za eno ali za dve leti počijo. Razlika bi tukaj

morala vendar le večja biti! Ko bodo pretepači videli, da se jim je za uboj vsaj najmanj deset let ječe nadjati, se bodo že sami od sebe odpovedali svojemu geslu: „po glavi ga, po glavi, da šantov ne bo!“ Bolj stroga kazen, pa je ne bo tolikrat potreba. — Pri posledni porotni obravnavi je bil zaradi poboja obsojen na tri leta hude ječe Mart. Lipnikar iz Brezja doma. Ubil je v tepežu Jak. Bernika, s katerim sta poprej skupaj — šnops pila.

Razne reči.

— Iz Wolfegga na Štajarskem se poroča očividni čudež, ki jasno priča, da imajo nedolžni otroci svojega angelja varha. V vasi Waid, pride 36letni samec v krčmo pit. Nekaj dni popred so ga pri rudokopih zaradi vednega pijančevanja spodili. Krčmarica mu prinese zahtevano pivo, delavec jo pa tako strašno zmedeno in grdo pogleda, da gostilničarica s strahom zbeži svojega moža klicat. Komaj je dobro čez prag, v hiši neznanško zagrmí. Žena se s strahom vrne, kajti imela je notri speče dete. Strašen prizor se ji prikaže. Mize, stoli, duri, vse je bilo razneseno in potrto, okna razsuta na sto koscev, celo okvirji iz oken so bili potržani. Nesrečni pijanec je pa strašno razmesarjen za razbito mizo visel. Noga mu je bila odtrgana in trikrat zlomljena. Skoraj gotovo je imel strašno dinamično patrono v žepu spravljeno, s katero se je hotel v večnost spraviti. Toda glejte čudo! Nasproti samomorilca spavalo je pri peči na klopi dve leti staro dete. Peč, le za dlan od deteta oddaljena, je bila udrta; nad glavo je visela lesena košarica, ki je bila osmojena od vžganega dinamita in pa težek glinast vrč, ki bi bil moral detetu glavo zmečkati, ko bi bil doli padel, kar se pa ni zgodilo, ker je vrč na svojem klinu obvisel, dete pa pod njim mirno dalje spalo, ko se je med tem skoraj hiša narobe preobrnila. Kdo bo angelja varha tajil?

— Kakor so časniki naznanili, je pruska vlada ponovila tiralnico ali iskalni list (Steckbrief) za kardinalom Ledohovskim, ki ga je l. 1879 izdala. Zakaj pa preganjajo tega vzornega cerkvenega dostojanstvenika? Na to odgovarja „Germania“: 7. novembra l. 1878 je bil kardinal Ledohovski od okrajne sodnije v Inovraslavi obsojen, da mora plačati 18.000 mark ali dve leti zaprt biti. Kaj je pa tako hudega storil? 1. Državnemu župniku Kolaniju, ki je samovoljno zapustil svojo faro in se brez cerkvenega dovoljenja druge polastil, vdellil je kanonično svarilo „una pro trina“; 2. nekatere občane je spominjal, naj ne občejuje s Kolanijem; 3. ker niso vsa svarila nič pomagala, je Kolanija iz cerkve izobčil; 4. tudi državnega župnika Mörkeja, ki je nedavno umrl, je kanonično posvaril. V teh faktih torej, h katerim je bil kardinal po cerkvenih postavah zavezan, našla je sodnja šest različnih prestopkov majevih postav, ter mu za vsak prestopok diktirala 3000 mark globe, torej vsega skup 18.000 mark. Enako ojstre so vse kazni, h katerim je bil še kardinal Ledohovski obsojen. Preveč prostora bi potrebovali, ko bi hoteli navesti vse kazni, ki ga še čakajo. Imenujemo le nekatere, ktere so ga zadele poslednje desetletje kulturnega boja. 1. Dne 9. febr. l. 1877 je bil od okrajne sodnije v Poznanji obsojen v ječo na dva in pol leta; 2. dne 19. oktobra leta 1878 od okrajne sodnije v Brombergu k globi 15.000 mark ali eventualno v ječo na dve leti in razun tega zaradi „razzaljenja vlade“ na dva meseca v ječo; 3. dne 19. sept. l. 1879 zaradi izobčenja državnega župnika Lizaka k globi 2000 mark ali na 70 dni v ječo. K vsem tem kaznim pride pa še ona v Inovraslavi mu prisojena, o kateri smo že prej govorili. To še niso vse kazni, ktere bi moral kardinal prestat in že znašajo 35.000 mark v denarji ali 6 let, 10 mesecev in 10 dni zapora. Ta ogromna kazen je bila prisojena kardinalu, ker je obsojal napravo državnih župnikov, ktero zdaj tudi vlada obsoja, in ki je za prihodnost nemogoča. Predno se mu je posrečilo priti v Rim, bil je kardinal nadškof Ledohovski, kakor znano, že dve leti v ječi.

— Dar ogerskih škofov. „N. L.“ se naznanja, da so ogerski škofje pri zadnji konferenci zložili 20.000 gold., da se z njimi podpirajo učitelji na katoliških ljudskih šolah.

— Kje si pravost? Kako malo veljave ima že pravost po večih mestih, kaže nam to, da je bila v Pragi na pustno nedeljo v nekem zakotnem gledišči razstava žensk. Praški lahkovičevi so pričakovali velikansko vspeh, pa kakor pravi „Čech“, iz razstave ženskega mesa izpadla je razstava ženskih kosti. Malo razstavljenih, pa neznanško veliko gledalcev, ki so z dolgim nosom odšli. Najbolj žalostno pri vsem tem je to, da še listi, ki se bahajo s svojo poštenostjo, zagovarjajo take spake in jim potuho dajo.

— Živega kita imajo v Londonu, kamor so ga pripeljali ribiči. Ubili so najprej starega kita in so dobili potem mladega, kterega so zvelikli v čoln. Nekoliko časa je bil jako nemiren in s svojim pihanjem privabil dva stara, ki sta napravila zbeganim ribičem mnogo preglavice. Le s težavo

so se ubranili neprijetnih gostov. Na krovu se je mladi velikan kmalu pomiril na veselje ribičev, ki so se jeli igrati z njim. — Zdaj se je ljudi že tako navadil, da se kaže vedno bolj čilega, če ima dosti gledalcev, kakor pa če je sam. Ostal bo pa težko, ker mu primanjkuje mnogo sveže vode.

— Nove geografske ekspedicije v Rusih. Znano je, koliko so že Rusi žrtvovali, da bi se srednja Azija odkrila učenemu svetu. V tem svojem prizadevanju pa še niso opešali, marveč, kakor nam pripovedujejo novejša poročila, storé leto za letom več v ta smoter. Meseca sušca nastopil bo nek ruski polkovnik četrto veliko pot v notranjo Azijo, posebno v Tibet. — Polkovnik Aminov, načelnik generalnega štaba za kavkaško vojsko je izdal zemljevid Fedženske oaze, kakor tudi ceste, ki peljejo v Merv. Opira se na podatke Aluanova, Sokolova in Višeslavcova; lego Merva je opisal kapitan Gladyshev. V pokrajino Fedžensko popotoval je že trikrat naroznaneec Lesar in je lansko leto z Lyslavskim zmeril visočino ondotnega sveta. Kakor pravi, ne leži Merv više, kakor 270 m.

Telegrami.

Petrograd, 11. marca. Journal de St. Petersburg zanikava, kar je Standard sprožil, da se je namreč med Nemčijo in Rusijo napravila midsobojna zveza. Schweinitz izročil je ruskemu caru lastnoročno pismo cesarja Viljema čestitajoč mu k rojstnemu dnev.

London, 11. marca. Zbornica poslancev ni sprejela predloga, da bi se za Egipt pozneje določena svota zmanjšala. Hastingson je rekel, da je za trgovino neogibno, da kaka olikana velesila trgovinske luke v rudečem morji čuva in brani. Število stalne armade se je letos za 3000 mož memo lani povišalo. Gladstone je zbolel in leži.

Rim, 10. marca. Sv. oče imeli bodo dva konsistorija. Prvi bo tajen in bo 24. t. m. drugi, javen pa 27. t. m.

Berolin, 10. marca. Včeraj pri velikem obedu na čast rojstnega dne ruskega cara napil je cesar Viljem proti ruskemu poslaniku obrnjen na carovo zdravje, godba je pa rusko himno zagodla.

Kahira, 10. marca. Rusk vojni parnik priplaval je pred Suakim, španjskega pričakujejo. Gordon je v London brzojavil po vojake, drugače mu ni mogoče rešiti posadek ob belem in modrem Nilu.

Tujci.

8. in 9. marca.

Pri **Maliči**: Poper, Beweis, Schmidt in Diamand, kupei, z Dunaja. — L. Schenk, kupec, iz Trsta. — Rudolf Berthold, kupec, iz Reichenberga. — Jaklitsch in Moditz, kupeca, iz Steyra. — J. Neumann, kupec, iz Siska. — Ferd. dr. May, e. k. vojni zdravnik, iz Gradea. — Artur Schmidt, kupč. potovalec, iz Züricha. — A. pl. Arator, kupec, iz Königsala. — Daub, Wagner in Kune, kupei, z Dunaja. — Avgust Höchsmann, e. k. ravnatelj tabačn. tovarne, iz Celovea. — Helena Uhlich, grajšč. soproga, s hčerjo, iz Laškega trga.

Pri **Stonu**: Moric Grab, kupč. potovalec, iz Prage. — P. Kellner, glavni nadzornik, z Dunaja. — Janez Prossen, iz Viktringa. — Edvard Legat, iz Lipice. — Franc Valentich, s soprogo, iz Il. Bistrice. — Henrik Arenc, kupč. potovalec, z Dunaja. — Mustafa, kupec, iz Sarajeva. — Ad. Hirschmann, kupec, iz Siska. — Vine. Artner, knjigovodja, iz Gradea. — Viljem Schifferer, tovarnar, iz Dola.

Pri **Bavarskem dvoru**: And. Lichelter, posestnik, iz Weissenfelsa. — Josip Herbst, usnjar, iz Brežij. — Jurij Horjak, iz Gorij.

Pri **Južnem kolodvoru**: Ignacij Grasser, kupec, z Dunaja. — L. Schlesinger, kupec, iz Pečuha. — Karl Kuscher, mašinist, s soprogo, iz Girowa. — Ana Weber, zasebnica, iz Zagorja.

Eksekutivne dražbe.

15. marca. 1. e. džb. pos. Jože Batič iz Zagorice, 475 gl. Trebno. — 1. e. džb. pos. Anton Krištof iz Sela, 1190 gl. Trebno. — 1. e. džb. pos. Janez Hočvar iz Spodnj. Bernika, 4145 gl. Kranj. — 1. e. džb. pos. Mihael Arnež iz Vira, 2945 gl. Brdo. — 1. e. džb. pos. Janez Kragel iz Zgornje Nemške vasi, 1590 gl. Trebno. — 1. e. džb. pos. Jožef Bregar iz Breze, 3702 gl. Trebno. — 1. e. džb. pos. Anton Zupanc iz Migonske Gore, 186 gl. Trebno. — 1. e. džb. pos. France Kete iz Planine št. 19. Vipava.

17. marca. Povzeta dražba pos. Jože Peterlin iz Velikih Polanj, 2020 gl. Ribnica. — 1. e. džb. pos. ml. Janez Ponikvar iz Predstrug, 1250 gl. Lašice. — 1. e. džb. pos. Lucija Kodrič iz Brezja. Kostanjevica. — 1. e. džb. pos. Janez Lenčič iz Mihovca, 1478 gl. Kostanjevica. — 2. e. džb. pos. Jože Štrukelj na Poljanah v Ljubljani, 3 pašniki. Ljubljana.

Tržaško tržno poročilo.

Kava: Santos po 56 gl., Rio 59, St. Domingo 60, Portorico 94, biserna 110, Cejlon 83—125, Java 70, Mokka 106—114.

Sladkor po 26—34 gl.
Dišave: poper 85.50 gl., žbice 68—100.
Južno sadje: dateljni 30, fige iz Kalamate 14, iz Smirne 35, rozine 14, pomoranče 3, limone 1.50 za vsak zabor, rožiči 4.50, mandeljni 93.
Olje: laško 72—93 gl., albansko 42, dalmatinsko 44, angleško 33.50, petrolej 10.
Kože: juhtovina 260, podplatje 125—160, teletnina 357—616, jagnječi kožuhi sto komadov 60 zajčje sto komadov 25 gl.
Volna: bosanska 105 gl., albanska 118, isterska 110.
Bombaž: ameriški 68, indiški 44.
Ježice po 11—24 gl.
Mast: maslo 98—104, angleška 62, ogerska 67, špeh 60.
Žito: pšenica ruska 10.40—11.—, laška 10.50, kuruza 7.25, rž 7.50, oves 7, fižol 11—15, grah 10—15, riž laški 15.50, indiški 11.50 goldinarjev za vsakih 100 kilogramov.

Dunajska borza.

10. marca.

Papirna renta po 100 gl.	79 gl. 75 kr
Srebrna „	80 „ 85 „
4% avstr. zlata renta, davka prosta	101 „ 90 „
Papirna renta, davka prosta	95 „ 35 „
Ogerska zlata renta 6%	122 „ — „
„ „ 4%	91 „ 35 „
„ papirna renta 5%	88 „ 60 „
Kreditne akcije . . . . . 160 gl.	324 „ — „
Akcije anglo-avstr. banke . . . . . 200 gl.	116 „ 60 „
„ avstr.-ogerske banke	844 „ — „
„ Länderbanke	111 „ 50 „
„ avst.-oger. Lloyd v Trstu	616 „ — „
„ državne železnice	318 „ 25 „
„ Tramway-društva velj. 170 gl.	233 „ 75 „
4% državne srečke iz l. 1854 . . . . . 250 gl.	123 „ 75 „
4% „ „ 1860 . . . . . 500 „	136 „ 25 „
Državne srečke iz l. 1864 . . . . . 100 „	170 „ — „
„ „ 1864 . . . . . 50 „	170 „ — „
Kreditne srečke . . . . . 100 „	173 „ 75 „
Ljubljanske srečke . . . . . 20 „	23 „ — „
Rudolfove srečke . . . . . 10 „	20 „ 50 „
Prior. oblig. Elizabetine zap. železnice	106 „ 65 „
„ Ferdinandove sev.	105 „ 25 „
5% štajerske zemljišč. odvez. obligac.	104 „ 50 „
London	121 „ 50 „
Srebro	— „ — „
Ces. cekini	5 „ 70 „
Francoski napoleond.	9 „ 62 „
Nemške marke	59 „ 15 „

Izvrstni med

(garantiran pitanec)

v plehastih škatljah po 5 kil (kila po 60 kr.), škatlja 30 kr.

se dobiva proti poštnemu povzetju ali pa proti (12) gotovi plači pri

OROSLAV-u DOLENC-u, svečarji v Ljubljani.

Pivovarna v Senožecah

Pima v zalogi **izvrstno pivo v sodčkih in buteljah.** Priporoča se vsem dosedanjim odjemnikom, ki želé sl. občinstvu z **zdravo** pijačo postreči. (1)

Postrežba je natančna in po ceni.

Senožече pošta Postojna.

Imamo jo!!

Po vstrajnih študijah posrečilo se je dr. pl. Bedenu izumiti

pomado za lase,

o kateri se lahko z dobro vestjo reče, da je na svojem mestu. V čisto kratkem času po tej pomadi priraste gosta in krepka brada, kakor tudi lasje; zabranjuje pa tudi izpadanje las. **Izumnik je porok za brezpogojen vspeh.** (17)

Steklenica velja 2 gl. a. v.

Edina prava se dobi pri izumniku dr. pl. Beden-u v Pragi, Salmove ulice šte. 7, kamor je treba denar predposlati.